

Dragoceni sadovi prvega videnja

PREDSEDNIK DIETER F. UCHTDORF
drugi svetovalec Prvega predsedstva

Ko sem v Nemčiji odraščal, sem hodil v cerkev v različnih krajih in v okoliščinah – v skromnih sobah, v razkošnih vilah in v zelo uporabnih sodobnih kapelah. Vsem tem stavbam je bilo skupno eno: prisoten je bil Božji Duh. Ko smo se zbrali v veji ali v oddelku in smo bili kot družina, smo občutili Odrešenikovo ljubezen.

V kapeli v Zwickauvu so bile stare mehanske orgle. Vsako nedeljo je eden od fantov dobil nalogo, da je pritiskal masivni vzvod, ki je v meh dovajal zrak, zato da so orgle delovale. Še preden sem postal Aronov duhovnik, sem včasih imel privilegij, da sem pomagal pri tej pomembni nalogi.

Medtem ko je občestvo pelo naše priljubljene hvalnice o obnovi, sem delal z vso močjo, da orgle ne bi ostale brez zraka. Organist mi je z očmi jasno pokazal, ali sem delal dobro, ali pa sem se moral hitro bolj potruditi. Vedno sem se počutil počaščenega zaradi pomembnosti tega dela in zaradi zaupanja, ki mi ga je organist izkazal. To je bil čudovit občutek zadovoljstva, da sem imel odgovornost in da sem lahko

sodeloval pri tem velikem delu.

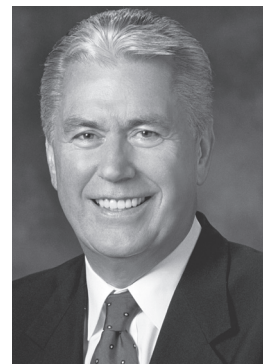
Ta zadolžitev je prinašala dodatne ugodnosti: tisti, ki je gonil meh, je sedel na sedežu, od koder je videl vitraž, ki je krasil sprednji del kapele. Vitraž je prikazoval prvo videnje z Josephom Smithom, ki je klečal v Svetem gaju in zrl v nebo in v snop svetlobe.

Ko je občestvo pelo hvalnice in tudi med govori ter pričevanji članov sem pogosto gledal v to upodobitev najsvetejšega dogodka v svetovni zgodovini. V mislih sem videl Josepha, kako prejema znanje, pričevanje in Božja navodila, ko je postal blagoslovljeno orodje v roki nebeškega Očeta.

Občutil sem posebnega duha, ko sem gledal čudoviti prizor v tej okenski sliki o vernem fantu v Svetem gaju, ki je sprejel pogumno odločitev, da bo iskreno molil k nebeškemu Očetu – Očetu, ki mu je prisluhnil in mu ljubeče odgovoril.

Pričevanje Duha

Bilo je v Nemčiji po drugi svetovni vojni, jaz pa sem bil fant, ki je živel v mestu ruševin, na tisoče kilometrov oddaljenem od Palmyre v New Yorku v severni Ameriki

in več kot sto let po tem, ko se je ta dogodek dejansko zgodil. Zaradi vsesplošne moči Svetega Duha sem v srcu in v mislih začutil, da je bilo res, da je Joseph Smith videl Boga in Jezusa Kristusa ter ju slišal govoriti. Božji Duh me je v teh mladih letih v duši tolažil in mi potrjeval dejanskost tega svetega trenutka, ki je sprožil svetovno gibanje, namenjeno, da gre naprej, dokler ne bo napolnilo vse Zemlje (gl. NaZ 65:2). Takrat sem verjel pričevanju Josepha Smitha o tej veličastni izkušnji v Svetem gaju in to vem tudi sedaj. Bog je spet spregovoril človeštvu!

Ko gledam nazaj, sem hvaležen za številne prijatelje, ki so mi v mladosti pomagali pridobiti pričevanje o obnovljeni Cerkvi Jezusa Kristusa. Sprva sem preprosto verjel njihovemu pričevanju, nato sem tudi sam v mislih in srcu prejel božansko pričevanje Duha. Josepha Smitha štejem med tiste, katerih pričevanje o Kristusu mi je pomagalo do osebnega pričevanja o Odrešeniku. Preden sem prepoznal poučevanje Duha, ki mi je pričeval, da je bil Joseph Smith Božji prerok, je moje mlado srce čutilo, da je bil Božji prijatelj in bi bilo potemtakem povsem logično, da bi bil tudi moj prijatelj. Vedel sem, da bi Josephu Smithu lahko zaupal.

Sveti spisi nas učijo, da so duhovni darovi dani tistim, ki prosijo Boga, ki ga imajo radi in ki spolnjujejo njegove zapovedi (gl. NaZ 46:9).

Kajti vsak ne prejme vseh darov, kajti poznamo več darov, vsak pa prejme dar Božjega Duha.

Nekaterim je dan en, nekaterim drug dar, da imamo vsi lahko od tega koristi (gl. NaZ 46:11–12).

Danes vem, da se je moje mladostno pričevanje močno okrepiło zaradi pričevanja o preroku Josephu Smithu in zaradi mnogih prijateljev v Cerkvi, ki so po Svetem Duhu vedeli, da je Jezus Kristus Božji Sin in da je bil križan za grehe sveta (gl. NaZ 46:13). Njihov dobri zgled, skrbna ljubezen in pomoč so me blagoslovili, da sem, ko sem hrepenel po večji luči in resnici, prejel še en poseben dar Duha, ki je opisan v svetih spisih: drugim je dano, da verjamejo njihovim besedam, da bodo tudi sami deležni večnega življenja, če bodo nadaljevali v veri (gl. NaZ 46:14). Kako čudovit in dragocen dar je to!

Dar vere

Če bomo postali resnično ponižni, bomo blagoslovljeni s tem darom, da bomo verovali in upali v to, česar ne vidimo, a je resnično (gl. Al 32:21). Če bomo

preizkusili besede v svetih spisih in živih prerokov – četudi imamo le željo po tem, da bi verjeli – in če se ne bomo upirali Gospodovemu Duhu, bomo v duši zrasli in bo naše razumevanje prosvetljeno (gl. Al 32:26–28).

Odrešenik sam je to milostno načelo jasno razložil celemu svetu v svoji veliki posredniški molitvi, ki je ni izrekel samo za apostole, ampak tudi vse svete, tudi za nas danes, kjerkoli že smo. Rekel je:

»Toda ne prosim samo za té, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame; da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju, da bo svet *veroval*, da si me ti poslal.« (Jn 17:20–21; poudarek dodan)

Takó prvo videnje Josepha Smitha v življenju blagoslovlja nas, družine in navsezadnje celo človeško družino – zaradi pričevanja Josepha Smitha začnemo verjeti v Jezusa Kristusa. Vso zgodovino se je Bog podobno kot Josephu prikazoval prerokom in apostolom. Mojzes je videl Boga iz oči v oči in spoznal, da je sam Božji sin, po podobi Božjega Edinorojenega (gl. Moses 1:6). Apostol Pavel je pričeval, da se mu je vstali Jezus Kristus prikazal na poti v Damask (gl. Apd 26:9–23). Zaradi te izkušnje je Pavel postal eden od Gospodovih velikih misijonarjev. Mogočni kralj Agripa je, ko je med sojenjem v Cezareji slišal Pavlovo pričevanje o njegovem nebeškem videnju, priznal: »Še malo, pa me boš prepričal, da postanem kristjan.« (Apd 26:28)

Tudi veliko drugih starodavnih prerokov je odločno pričevalo o Kristusu. Vsa ta prikazovanja, tako starodavna kot sodobna, vodijo te, ki verjamejo Božjemu viru vse resničnosti in upanja – Bogu, našemu nebeškemu Očetu in k njegovemu Sinu Jezusu Kristusu.

Bog je Josephu Smithu spregovoril zato, da bi bili vsi Božji otroci blagoslovljeni z Božjo milostjo in ljubeznijo tudi v negotovostih in nevarnostih, v vojnah in govoricah o vojnah, v osebnih in naravnih nesrečah. Odrešenik je rekel: »Glejte, ponujena vam je moja roka usmiljenja in kdor koli bo prišel, ga bom sprejel.« (3 Ne 9:14) Vsi, ki bodo to povabilo sprejeli, bodo obdani z neprimerljivim obiljem njegove ljubezni (gl. Al 26:15).

Zaradi vere v osebno pričevanje preroka Josepha Smitha in dejanskost prvega videnja, preučevanja in globoke ter iskrene molitve bomo blagoslovljeni s trdno vero v Odrešenika sveta, ki je Josephu spregovoril čudovitega jasnega jutra zgodnje pomladi leta tisoč

osemsto dvajset (gl. Joseph Smith – History 1:14).

Vera v Jezusa Kristusa in pričevanje o njem ter njegovi vsesplošni odkupni daritvi ni le nauk velike teološke vrednosti. Taka vera je vsesplošen dar, veličasten za vsa kulturna področja te Zemlje ne glede na raso, barvo, jezik, narodnost ali družbenoekonomski položaj. Ta dar lahko poskusimo razumeti z močjo razuma, a tisti njegov vpliv občutijo najgloblje prav tisti, ki so pripravljene sprejeti njegove blagoslove, ki živijo lépo in čisto življenje, ki hodijo po poti resničnega kesanja in spolnjujejo Božje zapovedi.

Hvaležnost za preroka

Ko se preroka Josepha Smitha spominjamo in mu izkazujemo spoštovanje, sem mu v srcu hvaležen. Bil je dober, pošten, ponižen, inteligenten in pogumen mlad mož dobrega srca in z neomajne vere v Boga. Imel je integriteto. V odgovor na njegovo ponižno molitev so se nebesa zopet odprla. Joseph Smith je dejansko imel videnje. To je vedel, vedel je, da to ve Bog, in tega ni mogel zanikati (gl. Joseph Smith – History 1:25).

Zaradi njegovega dela in odrekanja sedaj resnično razumem našega nebeškega Očeta in njegovega Sina, našega Odkupitelja in Odrešenika, Jezusa Kristusa, in lahko občutim moč Svetega Duha ter poznam načrt nebeškega Očeta za njegove otroke. Zame so to resnično sadovi prvega videnja.

Hvaležen sem, da sem bil zgodaj v življenju blagoslovljen s preprosto vero v to, da je bil Joseph Smith Božji prerok, da je v videnju zrl v Boga Očeta in njegovega Sina Jezusa Kristusa. Joseph Smith je Mormonovo knjigo prevedel z Božjim darom in

močjo. To pričevanje se mi znova in znova potrjuje.

Pričujem, da Jezus Kristus resnično živi in da je Mesija. Imam osebno pričevanje, da je on Odrešenik in Odkupitelj vsega človeštva. To spoznanje sem prejel zaradi neizrekljivega miru in moči Božjega Duha in želja mojega srca ter misli je, da bi bil čist in zvest, ko mu služim zdaj in za vedno.

PREDLOGI ZA HIŠNE UČITELJE

Ko boste v duhu molitve sporočilo preučili, ga predstavite tako, da boste ljudi, ki jih učite, spodbudili k sodelovanju.

Sledi nekaj primerov:

1. Z družino zapojte hvalnico Prva molitev Josepha Smitha (*Hvalnice in otroške pesmi*, str. 14). Pokažite sliko prvega videnja. Družino vprašajte, kaj vidijo na sliki. Preberite prvi del članka in se pogovarjajte o tem, kaj je predsednik Uchtdorf občutil, ko je gledal vitraž, ki je upodabljal prvo videnje.

2. Ko boste z družino brali zadnji del članka, jih spodbudite, naj poiščejo v prvem videnju resnice, ki jih našteva predsednik Uchtdorf. Družino vprašajte, kaj menijo, da so sadovi prvega videnja. Družinske člane prosite, da povedo, kaj občutijo do Josepha Smitha.

3. V pripravah na obisk preberite poročilo Josepha Smitha o prvem videnju (gl. Joseph Smith – History 1:11–20). Med pripovedovanjem zgodbe o prvem videnju mlajšim otrokom recite, naj narišejo sliko o videnju. Pogovarjajte se o izjavi predsednika Uchtdorfa, da je »Bog Josephu Smithu spregovoril zato, da bi bili vsi Božji otroci blagoslovljeni z Božjo milostjo in ljubeznijo«. Otroci naj svojo risbo razložijo.